

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.226 van 25 april 1996
in de zaak A. 62.386/VII-13.005.**

In zake : André VANHECKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat André VANHECKE
op 17 februari 1995 ingediend heeft om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
16 december 1994 van de minister vice-president van de
Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en
Huisvesting houdende uitspraak over zijn beroep tegen
het besluit van 30 juni 1994 van de bestendige deputatie
van de provincieraad van West-Vlaanderen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 1 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 maart 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat op 22 februari 1994 verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag indiende om "een varkensfokkerij met 2400 mestvarkens te exploiteren en uit te breiden met 1200 l petroleum tot een totale capaciteit van 2400 mestvarkens, 2420 m³ mest en 1200 l petroleum"; dat bij besluit van 30 juni 1994 de bestendige deputatie enkel een vergunning verleende voor ... een varkensfokkerij met een totale capaciteit van 200 zeugen, 1400 mestvarkens, 2420 m³ mest en 1200 l petroleum; dat het bestreden besluit het door verzoeker tegen het besluit van de bestendige deputatie ingestelde beroep gedeeltelijk gegrond verklaart en vergunning verleent tot 31 december 2003 voor het verder exploiteren van de varkenshouderij met o.m. 1500 mestvarkens en een opslag van 2420 m³ dierlijke mest en het uitbreiden

ervan met een opslag van 1200 l petroleum in een bovengrondse houder, maar de vergunning weigert voor het verder exploiteren van meer dan 1500 mestvarkens;

Overwegende dat het bestreden besluit, wat de bestreden gedeeltelijke weigering betreft, als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een gebied dat wegens de grote concentratie aan intensieve veeteeltbedrijven vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt tegen verontreiniging uit agrarische bronnen; dat de stal gelegen is op circa 520 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 1440 m van een woonuitbreidingsgebied, op meer dan 2500 m van een recreatiegebied en op circa 1700 m van een parkgebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 2400 varkens ouder dan 10 weken, allemaal mestvarkens, geen gesloten karakter heeft; dat overeenkomstig de gehanteerde technische criteria, om milieu- en sanitaire redenen, in dit geval een afstandsregel tot voormelde bestemmingsgebieden van 2500 m wordt gehanteerd; dat de ligging van de stallen niet beantwoordt aan deze afstandsregel; dat het hier evenwel gaat om de hernieuwing van de vergunning voor een bestaande inrichting; dat om socio-economische redenen het dan ook verantwoord is de verdere exploitatie nog verder toe te laten voor een beperkte vergunningstermijn verstrekkend op 31 december 2003;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 12.000 kg P_2O_5 respectievelijk 23.784 kg stikstof; dat met een bemestingsnorm van 150 kg P_2O_5 /ha/jaar hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 80 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van 15,7 ha in eigendom of in pacht en 38.52 ha onder afzetcontract; dat hiervan echter slechts 34,22 ha in rekening kan gebracht worden aangezien blijkt het advies van de VLM niet meer gronden zijn aangegeven bij de Mestbank; dat de aanvrager bovendien stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 4.580 kg P_2O_5 door export naar Wallonië; dat blijkt de door de aanvrager overhandigde documenten tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op 21 oktober 1994 door de terzake bevoegde Waalse overheid nog geen toelating werd verleend tot import van deze 4.580 kg P_2O_5 zodat deze mestafzetmogelijkheid niet in rekening kan gebracht worden; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde

dierlijke mest bijgevolg niet mogelijk is; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater derhalve te groot is, tenzij de vergunning wordt beperkt tot het aantal dieren waarvoor wel een voldoende mestafzet is aangetoond";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar vierde middel o.m. de schending aanvoert van het meststoffendecreet van 23.1.91,

"Doordat het bestreden besluit aan verzoeker de vergunning weigert voor de verdere uitbating van zijn bedrijf met 2.400 varkens, stellende dat verzoeker niet bewijst te zullen kunnen zorgen voor de adekwate en milieuverantwoorde afzet van de mestproduktie, nu enerzijds van de 38,52 hectare gronden in burenregeling slechts 34,22 hectare in aanmerking zou kunnen genomen worden, en gezien voor het contract met een erkend vervoerder voor transport van een gedeelte van de mest over lange afstand naar Wallonië nog geen afwijkingstoelating door het Waals Gewest werd verleend.

Terwijl het bestuur niet het recht heeft om van de aanvrager of de indiener van een beroep documenten met betrekking tot de mestafzet te eisen en het al dan niet voorhanden zijn van deze gegevens bovendien als voorwaarde te stellen voor de afgifte van de vergunning, wanneer geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling zulks toelaat of voorschrijft ...";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"4.2. Ten deze dient opgemerkt dat het bestreden Besluit de mestafzetmogelijkheden heeft onderzocht in het licht van de beoordeling van het risico van de voorgenomen exploitatie van de inrichting op de grond- en oppervlaktewateren.

De problematiek van een ecologische verantwoorde mestafzet en de naleving van het Mestdecreet van 23 januari 1991 is op zich een probleem dat zich stelt tijdens de uitvoering van een vergunning, en dat als zodanig niet in aanmerking kan worden genomen bij het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag. Dit betekent evenwel niet dat in het licht van de beoordeling van het risico die de voorgenomen exploitatie van de inrichting (voorwerp van de aanvraag), de problematiek van een ecologische mestafzetproblematiek niet relevant zou zijn. Meer zelfs, het Decreet van 23 januari 1991 zal een noodzakelijk referentie zijn bij de beoordeling van het risico, wanneer dit risico te wijten zal zijn aan de door de inrichting geproduceerde meststoffen.

Wanneer van vóór de aanvraag van de eigenlijk exploitatie reeds blijkt dat de vergunningsaanvrager niet zal kunnen voldoen aan de vereisten van het Decreet van 23 januari 1991, zoals in casu het geval is, zal de milieuvergunningverlenende overheid omzeggens noodzakelijk tot de vaststelling moeten komen dat bij gebreke aan concrete mestafzetmogelijkheden, minstens aanvankelijk de exploitatie een nefaste invloed zal hebben op de kwaliteit van de grond- en oppervlaktewateren ingevolge de verdere verrijking ervan met nitraten";

Overwegende dat uit de hierboven weergegeven aanhefvermeldingen van het bestreden besluit blijkt dat de bestreden weigering stoelt op het niet gewaarborgd zijn van een ecologisch verantwoorde mestafzet;

Overwegende dat de Raad van State in de te dezen toepasselijke wetgeving geen bepaling bekend is die voorschrijft dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 geen regels bevat met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een derge-

lijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de huidige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid lijkt te bezitten om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, de verzoekende partij aanvoert :

"Door de bestreden beslissing wordt de uitbating van verzoeker ernstig in haar bestaan bedreigd.

Het bestreden besluit zou verzoeker immers verplichten om een belangrijk gedeelte van zijn stallen leeg te laten staan.

Een inkrimping van de bestaande, regelmatig vergunde uitbating van 2.400 tot slechts 1.500 mestvarkens zou een desaffectatie betekenen van exact anderhalve van de vier bestaande stallen.

Ook het daardoor vertegenwoordigde kapitaal zou alsdan natuurlijk niet meer aangewend kunnen worden.

Voor de bestaande landbouwuitbating zijn bij de CERA-bank nog diverse landbouwleningen lopende, die verzoeker heeft afgesloten in de wetenschap dat hij over een vergunning beschikte voor een exploitatie met 2.400 mestvarkens en de daarvan te verwachten opbrengsten.

Aldus zijn nog volgende leningen lopende :

- afgesloten op 6 juli 1973 voor 375.000 Fr. voor de aankoop van de grond waarop de stallen gebouwd werden;

- hypothecaire lening afgesloten op 31 december 1979 voor 1.500.000 Fr. voor het bouwen van de eerste twee stallen;

- hypothecaire lening afgesloten op 31 maart 1985 voor 2.400.000 Fr. voor het bouwen van de derde stal;

- investeringskrediet bekomen op 30 september 1985 voor 3.300.000 Fr. voor het bouwen van de vierde stal;
- wederopnemingsovereenkomst afgesloten op 31 maart 1987 voor 400.000 Fr. voor het verder afwerken van de derde stal;
- investeringskrediet bekomen op 30 september 1988 voor 1.150.000 Fr. voor de aankoop van een landbouw-trekker;
- wederopnemingsovereenkomst afgesloten op 31 maart 1990 voor 600.000 Fr. voor de verdere afwerking van de vierde stal;
- wederopnemingsovereenkomst afgesloten op 30 september 1992 voor 350.000 Fr. voor herstellingswerken aan stal 1 en stal 2;
- wederopnemingsovereenkomst afgesloten op 30 juni 1994 voor 800.000 Fr. voor de aankoop van een aanhangwagen voor het transport van mest.

Gecombineerd dient verzoeker de komende jaren aldus aan de bank volgende bedragen terug te betalen (zie hiervoor de aflossingsplannen van de CERA en de globale berekeningstabel in bijlage) :

1995 :	1.361.094 Fr.
1996 :	1.048.920 Fr.
1997 :	988.198 Fr.
1998 :	857.475 Fr.
1999 :	803.963 Fr.
2000 :	675.450 Fr.
2001 :	408.800 Fr.
2002 :	383.100 Fr.
2003 :	257.400 Fr.
2004 :	238.700 Fr.

Het is dus duidelijk dat de opgelegde inkrimping verzoeker in zware financiële moeilijkheden zal brengen, gezien hij bij het afbouwen van zijn bedrijf niet meer over de verwachte inkomsten kan beschikken om de aangegane leningen af te lossen.

Naast de varkensteelt put verzoeker immers enkel nog minieme opbrengsten uit de akkerbouw op de 15,70 hectare eigen gronden.

Verzoeker voegt in bijlage een simulatie opgesteld door een landbouwkundig ingenieur van de verwachte inkomsten en uitgaven van het bedrijf van verzoeker, in beide hypothesen dat er wel of niet afgebouwd zou dienen te worden.

Aan een gemiddelde vergoeding per mestvarken van 520 Fr. en een circulatiecoëfficiënt van 2,4 (het aantal produktieronden per jaar), zou verzoeker een jaarlijks bruto-inkomen uit de varkensteelt van $2.400 \times 2,4 \times 520 \text{ Fr.} = 2.995.200 \text{ Fr.}$ incasseren.

Daarvan dienen afgetrokken te worden de voornaamste bedrijfsonkosten voor een bedrag van 1.150.288 Fr., en de leningslasten volgens de hierboven opgenomen tabel.

Aldus zou voor 1995 een batig saldo resten van 483.818 Fr., en voor de vijf jaren daarna gemiddeld 832.982 Fr.

Van deze som moeten dan nog de belastingen worden afgetrokken.

Bij het afbouwen van het bedrijf van 2.400 naar 1.500 mestvarkens, ziet de situatie er al heel anders uit.

Het jaarlijks bruto-inkomen zou dan evenredig dalen tot $1.500 \times 2,4 \times 520 \text{ Fr.} = 1.872.000 \text{ Fr.}$

De voornaamste bedrijfsonkosten belopen in deze hypothese 642.910 Fr.

Aftrek van de gelijk blijvende leningslasten resulteert in een tekort voor 1995 van 132.004 Fr., waarna de vijf komende jaren een gemiddeld overschot van amper 217.160 Fr. rest.

In deze omstandigheden dringt de vraag zich op hoe verzoeker zijn gezin nog moet onderhouden (man en vrouw hebben immers ook nog een thuislevende dochter ten laste).

De gedeeltelijke leegstand van de stallen in afwachting van een arrest van de Raad van State over het beroep tot nietigverklaring, neemt ook niet weg dat deze stallen intussen onderhouden zullen moeten worden teneinde deze in goede staat te houden.

Tegenover deze inspanningen en kosten staan dan echter geen verdiensten meer.

Verzoeker herinnert eraan dat deze stallen allen regelmatig gebouwd en steeds wettig geëxploiteerd werden";

Overwegende dat het bestreden besluit tot gevolg heeft dat verzoeker zijn varkensbestand van 2400 tot 1500 moet reduceren; dat diens betoog op goede gronden aannemelijk maakt dat die vermindering de uitbating in haar bestaan kan bedreigen; dat de verwerende partij dan ook ten onrechte opwerpt dat het nadeel louter pecuniair is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 december 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende uitspraak over het beroep van André VANHECKE tegen het besluit van 30 juni 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig april 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.